BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

Anul al 61-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 189 Marţi 11 Iulie 1944
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂŢI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 L. 460 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 L. 600 lei-12 l. 1000. Z. ŞTIINŢELOR 6 L. 600-12 l. 1000 lei. VESELIA 6 L. 450-12 l. 800 lei. TR. SUFLET 6 L. 320-12 l. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

DISPERSAREA LA CONSUMATOR

Problema punerii la adăpost a întreprinderilor şi a depozitelor de mărfuri şi materiale prezintă un interes prea actual, pentruca desbaterea datelor ei să poată fi socotită de prisos. In cadrul acestei probleme am stăruit asupra evacuării şi dispersării, ca mijloc elementar de evitare sau, în cazul cel mai rău, de izolare şi micşorare a riscurilor datorite atacurilor aeriene.

E locul să observăm aci, că însăşi chestiunea evacuării şi a dispersării se înfăţişează sub mai multe laturi, de care trebue să se ţină seama în executarea operaţiunilor respective. Astfel, dacă măsura evacurării şi a dispersării a devenit într'adevăr indispensabilă din cauza intensificării bombardamentelor aeriene, aceasta nu înseamnă ca centrele expuse să rămână lipsite de mărfurile şi produsele necesare consumului local. In fiecare din aceste centre trebue să se asigure stocurile minimale trebuitoare satisfacerii necesităţilor obicinuite de consum ale populaţiei. Şi nu e vorba aci numai de produsele perisabile, care nu rezistă înmagazinărilor pe timp mai îndelungat, atunci când conservarea lor în bune condiţiuni nu e garantată prin instalaţiuni speciale, ci de toate categoriile de mărfuri şi produse, dar mai ales de articolele de sezon, care, dacă pierd perioada de desfacere, rămân un balast greu pentru furnisori, caşi pentru negustori, agravând situaţia lor financiară, care şi altminteri are de suferit de pe urma reducerii numărului cumpărătorilor, în majoritate ei înşişi evacuaţi, şi a lipsei de numerar.

Ba, pentru multe sorturi de mărfuri ar fi de dorit chiar să se forţeze vânzarea, plecând dela considerentul, că cea mai sănătoasă dispersare este aceea la consumator. Dela acest calcul a pornit şi subsecretariatul nostru de aprovizionare, când faţă de însemnatele prisosuri de făină, de zahăr şi ulei din producţia anului trecut, a înţeles să lase populaţiei libertatea — până au intervenit noui împrejurări — de a forma stocuri domestice pentru necesităţile de mai târziu, satisfăcând astfel cerinţele unui principiu excelent de prevedere, tocmai pe calea acestei modalităţi simple de dispersare la consumator.

Lucrând sub acest consemn, întreprinderile ar putea spori interesul publicului pentru diferite mărfuri, acordând reduceri de preţuri la cumpărări mai însemnate şi instituind câte o săptămână de vânzare rezervată unui anumit sort de articole.

In afară de aceasta, ar fi momentul ca întreprinderile din centrele orăşeneşti, luând în considerare situaţia nouă creiată comerţului, prin deplasarea clientelei — şi deci a posibilităţilor de desfacere — în mediul rural, să se gândească la necesitatea extinderii pieţii lor de afaceri în lumea satelor, adică acolo unde se află azi majoritatea clientelei lor obicinuite. Folosirea în acest sens a negustorilor refugiaţi ar fi binevenită, servind astfel atât interesele unei categorii de oameni desrădăcinaţi din rosturile lor, dându-le prilej de lucru şi de câştig, cât şi interesele generale, care n'au decât de câştigat de pe urma întreţinerii curentului de afaceri, mai ales în timpuri neprielnice ca cele de azi.

Pentru reuşita unor asemenea iniţiative, recunoaştem, însă, că este nevoe de concursul larg al autorităţilor, de acordarea unor serii de avantagii.

Să plecăm dela convingerea că pe calea aceasta vom contribui la înfiriparea comerţului la sate şi în micile târguri şi târguleţe ale refugiului, cu rezultate, care s'ar putea să nu se limiteze numai la creiarea unei bune stări trecătoare pentru locuitorii rurali, ci să lase urme şi în evoluţia de mai târziu a acestor localităţi. Pe de altă parte, înlesnirile — chiar de ordin fiscal — ce s'ar acorda pionierilor comerţului şi spiritului de întreprindere în lumea satelor, s'ar întoarce în curând ca o binefacere pentru înseşi interesele statului, când ştiut este, că acesta n'are de tras decât foloase palpabile de pe urma expansiunei activităţilor lucrative şi a circulaţiei banului, recuperând astfel diminuarea veniturilor provocată de reducerea volumului tranzacţiunilor în centrele orăşeneşti.

CUM TREBUE PRIVITĂ „MECANIZAREA" DUPĂ RĂZBOI

de prof. ERNEST GRINŢESCU

Prin studii, conferinţe şi comunicări în cercurile specialiştilor, s'a desbătut o problemă de mare actualitate în agricultură şi anume aceia de a se şti, dacă mecanizarea lucrărilor agricole şi în special introducerea tractorului este un avantaj, faţă de întrebuinţarea braţelor de muncă, respectiv a vitelor de tracţiune.

Şi aci, ca şi la alegerea sistemului de cultură, nu se poate da un răspuns precis, totul depinzând de împrejurări şi de rentabilitatea mijloacelor de muncă.

Tractorul, ca să vorbim de cel mai important mijloc de mecanizare, nu-şi găseşte convenienţa decât la proprietatea mare, sau la proprietatea mică înglobată în obşte. De asemenea îşi găseşte convenienţa când perioada de lucru este lungă. După studiile făcute de d. prof. Agripa Popescu rezultă că tractorul, dacă ară numai 12 ha. pe an, este economiceşte egal cu un plug cu patru boi. Avantajul lui începe după cele 12 hectare arate pe an, făcând economie la hectar de 300 lei după preţurile din 1943. Dar tractorul lucrează mai repede, ceea ce contează mai ales primăvara, apoi cheltuelile de investiţie la hectar merg scăzând cu cât suprafaţa fermei este mai mare. Are, însă, neajunsul că cere un conducător priceput şi conştiincios, ceiace nu avem şi de aceia cumpărarea şi întrebuinţarea unui tractor prezintă în această privinţă, un mare risc.

Dar tractorul mai are în contra lui şi alte argumente ce-i limitează întrebuinţarea.

Mai întâi tractorul nu e adaptabil decât la regiunea de şes. La deal şi munte nu se poate utiliza. A duce tractorul în aceste regiuni înseamnă a-l destina unei pagube sigure prin defectări, reparaţii şi consum exagerat de carburanţi. In al doilea rând, interesul social cere ca munca braţelor, acolo unde sunt în abundenţă, ca şi munca vitelor să fie întrebuinţate. A înlătura braţele, a nesocoti creşterea vitelor, înseamnă a se expune la grave nemul-

(Continuare în pag. 2-a)

FRONTUL NORMANDIEI

Oraşul Caen — câmp de luptă (PK. Wb)

DESFĂŞURAREA LUPTELOR PE FRONTUL DE INVAZIE

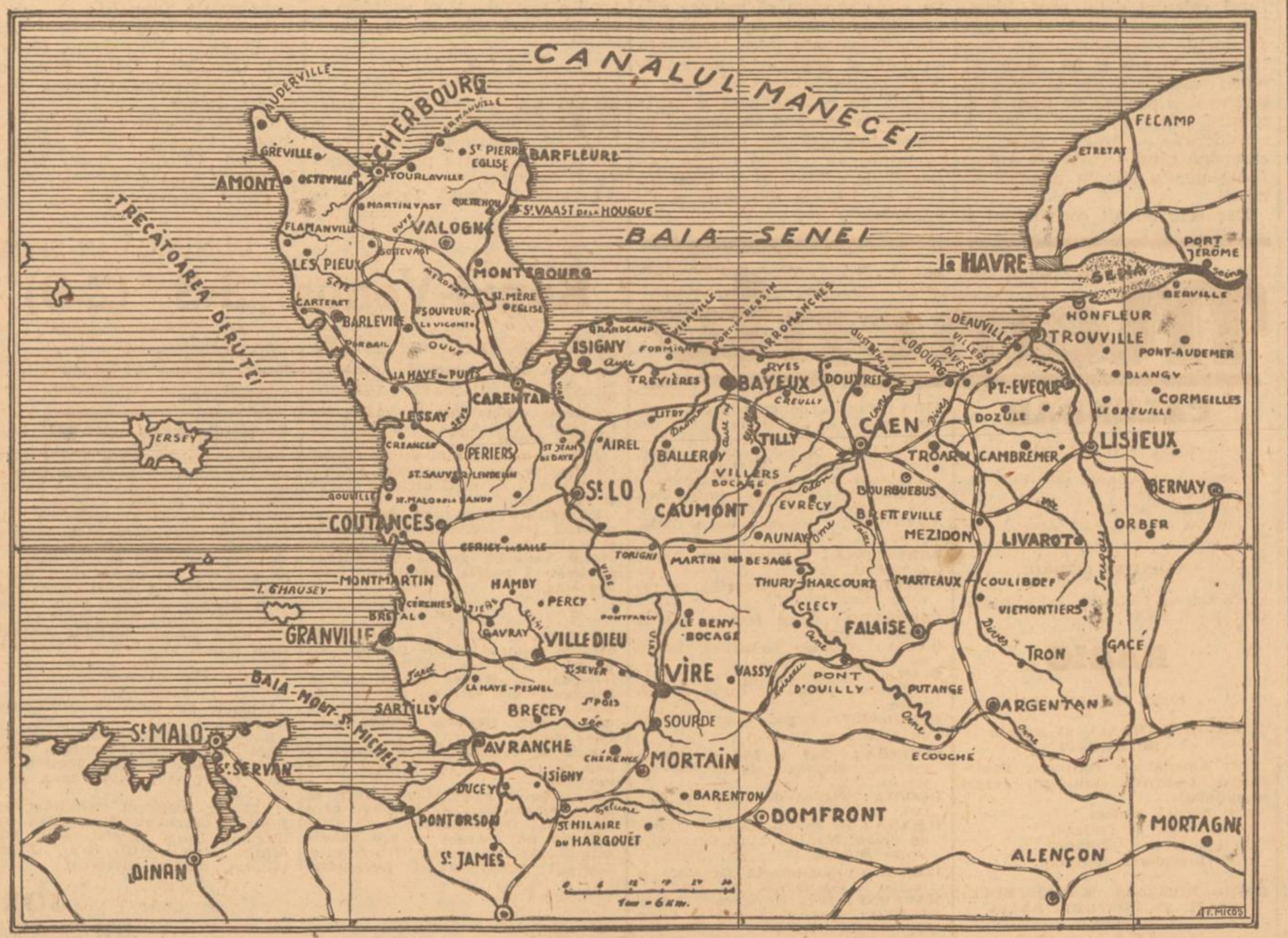

Berlin, 9 (Rador). — **Relativ la luptele de pe frontul de invazie se dau următoarele precizări:**

Marea ofensivă britanică împotriva ruinelor oraşului Caen a atins punctul culminant cu începere de Sâmbătă la amiază, după ce în cursul dimineţii puternice formaţii de avioane anglo-americane de bombardament au acoperit cu covoare de bombe poziţiile germane şi regiunea din spatele lor unde trupele erau concentrate şi în timp ce simultan artileria britanică trăgea în mod continuu asupra poziţiilor germane.

Ofensiva generală împotriva oraşului Caen a început dela nord şi dela vest.

După o luptă crâncenă de mai multe ore, grupurile de care blindate britanice au reuşit o străpungere pe malul de vest al cursului inferior al râului Orne şi la nord-vest de Caen, care au fost totuşi zăvorite. O parte din această străpungere a putut să fie lichidată printr'un contraatac dat chiar în cursul serii de Sâmbătă.

La nord de Caen, satul Epron a fost ocupat, dar el a fost reluat în cursul după amiezii de Sâmbătă printr'un contraatac dat de grenadieri blindaţi din formaţiile blindate SS. Cu această ocazie, germanii au făcut un mare număr de prizonieri şi au capturat o mare cantitate de armament.

In apropiere de Auchie, la nord-vest de Caen, grele lupte au continuat în tot cursul nopţii.

La sud de Bayeux, pe şoseaua ce merge dela Caumont la Caen, în apropiere de Torteval, s'au dat deasemeni lupte extrem de puternice. Englezii au încercat aici să forţeze liniile germane spre sud, trimiţând în luptă o mare masă de formaţii de care blindate. Atacul britanic a fost totuşi stăvilit, după pătrunderi neînsemnate, în poziţiile înaintate din adâncimea sistemului defensiv german, unde formaţiile britanice au fost expuse în după amiaza de Sâmbătă focului defensiv german îndreptat împotriva flancului lor şi unde ele au suferit foarte mari pierderi.

Simultan, prima armată americană a continuat violentele sale atacuri în regiunea dintre Vire şi câmpiile mlăştinoase Georges, inamicul sporind în mod continuu efectivele sale. Cu această ocazie, americanii au obţinut la vest de Vire şi de ambele laturi ale şoselei 174 progrese locale neînsemnate însă ei nu au putut să străpungă în nicio parte liniile germane.

Apărarea germană între Vire, în apropiere de Saint Fromont şi periferia dela răsărit a câmpiilor mlăştinoase Georges se menţine fără nicio breşe şi fără ca înaltul comandament german să fi fost obligat să arunce în luptă rezerve.

Pe aripa de vest a sectorului american de invazie, ruinele localităţii Haye du Puits, care au trecut în zilele precedente în mai multe rânduri din mână în mână, au fost pierdute.

Incercările americanilor de a înainta spre răsărit împotriva pădurii Mont Castre au fost anihilate şi formaţiile lor distruse, americanii suferind pierderi sângeroase.

FORŢELE ENGLEZE AU RELUAT ATACURILE IMPOTRIVA ORAŞULUI CAEN

Berlin, 9 (Rador). — **Cu privire la situaţia de pe frontul de invazie se dau următoarele amănunte:**

In cursul luptelor defensive ce s'au dat Sâmbătă în sectorul Caen, 69 de care blindate britanice au fost distruse în urma activităţii desfăşurate de vânătorii antitanc şi de armele de luptă apropiată.

Cu toate că englezii, venind dinspre nord-vest, reuşiseră să înainteze până la doi kilometri în apropiere de marginile oraşului, apărătorii germani, cu toată superioritatea forţelor aeriene inamice, au putut să reziste tuturor atacurilor ulterioare date de englezi.

Actualmente, frontul trece la circa 2 sau 3 km. la nord şi la nord-vest de marginile oraşului, în timp ce la vest şi la sud-vest el se află la o distanţă de circa 6 km. de oraş.

Duminică dimineaţa, englezii, după ce au întrunit formaţii proaspete, au reluat atacurile lor concentrice împotriva oraşului Caen, apropiindu-se dinspre nord, nord-vest şi vest. La lupta împotriva oraşului Caen iau parte 12 divizii de infanterie şi de care blindate britanice, care se bucură de sprijinul a numeroase escadre de avioane de bătălie şi de avioane ce sboară la mică altitudine.

Intre Vire şi Taute, americanii au continuat marile lor atacuri în scopul de a elibera comunicaţiile peninsulei Cotentin.

In cursul unor violente lupte date Sâmbătă, principala linie de luptă dela sud şi dela sud-vest de Carentan a trebuit să se retragă cu câţiva kilometri. Contactul cu câmpiile mlăştinoase Georges nu a fost totuşi pierdut, astfel încât americanii nu au reuşit nicăeri să atingă frontul german şi nici să câştige teren care să le dea putinţa să înceapă operaţii în stil mare.

Chiar ocuparea localităţii La Haye de Puits nu înseamnă pentru statul major american nici cel mai mic succes. Toate sforţările făcute de adversar pentru a înainta de acolo în direcţia est şi sud au fost stăvilite de formaţii defensive germane, inamicul suferind pierderi sângeroase.

Concentrări de vase inamice atacate de aviaţia germană

Berlin, 9 (Rador). — **Importante formaţii germane de luptă au atacat în noaptea de Sâmbătă spre Duminică concentrările de vase inamice din largul coastei normande.**

Cu această ocazie, atacuri încununate de succes ale aviaţiei germane s'au îndreptat împotriva unui vas de linie inamic, care a eşuat în largul estuarului râului Orne.

Acest vas de război inamic a suferit pagube grave, tunurile sale fiind reduse la tăcere.

Avioane germane de luptă de tip rapid au făcut, în cursul aceleiaşi nopţi, numeroase acţiuni izolate împotriva unor obiective importante din zona capului de pod. In special au fost atacate cu bune rezultate, cu ajutorul bombelor explosive şi de ruptură, diferite aerodromuri inamice.

Totodată, mai multe localităţi, care serveau inamicului de cantonament şi care fuseseră organizate ca puncte de sprijin, au suferit noui bombardamente grave.

Aviatorii germani au distrus cu bombe şi cu armele automate mai multe poziţii de artilerie antiaeriană şi de proectoare inamice din regiunea capului de pod.

SITUAŢIA PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

Berlin, 9 (Rador). — **Bătălia de la vest de Kovel capătă din ce în ce mai mult caracterul unui alt centru de gravitate al imensei lupte defensive, care cuprinde azi vaste sectoare de pe frontul din răsărit.**

Sovieticii încearcă, lucrul este vădit, să împingă în sectorul Kovel frontul german în direcţia vest şi sud-vest, în scopul de a opera o străpungere în direcţia Lublin şi spre Lemberg — anunţă Biroul internaţional de informaţii, într'o telegramă retransmisă de agenţia D. N. B.

Sâmbătă, inamicul a angajat în luptă cel puţin 10 divizii de trăgători şi trei corpuri blindate, care într'un sector relativ restrâns au înaintat împotriva liniilor germane, valurile ofensive urmându-se unul după altul.

După lupte crâncene, care s'au prelungit din zori şi până la căderea nopţii, trupele germane au apărat în mod ferm toate poziţiile lor, deşi s'au produs câteva breşe.

Distrugerea unui număr de 172 de care blindate, într'un sector de circa 10 km. al frontului, constituie un nou record. Parte dintre carele blindate inamice, care străpunseseră poziţiile germane, au devenit victime ale vânătorilor şi bateriilor antitanc, în timp ce 53 de care de luptă au fost scoase din acţiune graţie vitejiei pionierilor noştri şi trupelor specializate în lupta împotriva carelor blindate.

Duminică dimineaţă, luptele au fost reluate cu aceeaş intensitate în sectorul Kovel.

In celelalte sectoare de gravitate ale frontului mijlociu, luptele continuă cu o intensitate mereu egală.

La vest de Baranovici, sovieticii au încercat zadarnic să încercuiască un detaşament german, care a putut să se desprindă şi să ajungă la frontul defensiv la vest de această localitate, aducând împreună cu el numeroşi prizonieri.

Mai spre nord, oraşul Lida a fost părăsit după o luptă ce a ţinut mai multe ore, întrucât forţe blindate superioare ale inamicului ameninţau să ajungă în spatele grenadierilor germani.

In tot cursul zilei de Sâmbătă, garnizoana oraşului Vilna a fost angajată în violente lupte defensive, care la sud-vest de oraş s'au soldat printr'o străpungere a formaţiilor blindate sovietice. Luptele sunt în curs Duminică dimineaţă pe străzi.

In sectorul Dunaburg şi la Polotk nu se semnalează lupte în stil mare.

La sud-vest de Dunaburg s'au reperat concentrări sovietice, ceea ce indică faptul că este iminentă o reluare a ofensivei sovietice împotriva flancului aripei dela nord a frontului oriental.

UN ORDIN DE ZI AL COMANDANTULUI SUPREM AL TRUPELOR GERMANE DIN LAPONIA

Helsinki, 9 (Rador). — **Corespondentul agenţiei „D. N. B." anunţă:**

Comandantul suprem al trupelor germane din Laponia, generalul Rendulic, a dat un ordin de zi în care, între altele, declară:

In această fază cu siguranţă hotărîtoare în lupta pentru Europa, Fuehrerul m'a însărcinat la 28 Iunie să iau comanda armatei de munte.

Noi reprezentăm fortăreaţa Europei în Extremul Nord. Umăr la umăr cu vitejii finlandezi, tovarăşii noştri de arme, suntem hotărîţi ca în conformitate cu ordinele Fuehrerului să continuăm această luptă, ce ne-a fost impusă, până la victoria finală.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 9 IULIE 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc şi în Moldova nici o acţiune de luptă mai importantă.

In cursul dimineţii, aviaţia anglo-americană a bombardat oraşul Ploeşti, lovind mai multe instituţii publice şi locuinţe particulare şi producând victime în rândurile populaţiei civile.

Au fost doborîte mai multe avioane cu câte 4 motoare.

CU PRILEJUL UNEI COMEMORĂRI

de N. BATZARIA

Hotoărîrea luată din iniţiativa d-lui general de corp de armată Ion Răşcanu, primarul general al Capitalei, de a se comemora, prin mişcarea culturală a Municipiului Bucureşti, 440 de ani dela moartea lui Ştefan cel Mare, voevod care merită cu toată dreptatea şi titlul „cel Sfânt", nu poate fi primită decât cu un sentiment de aprobare. Asupra acestui punct există, fără îndoială, unanimitate de păreri.

Insă altul este scopul de căpetenie al rândurilor de faţă.

Dintre toţi Domnitorii din trecutul Ţărilor Româneşti, Ştefan cel Mare a avut de înfruntat — şi se ştie cu ce succes strălucit — lovituri din partea vecinilor şi în deosebi din partea Turcilor. Relevând în treacăt că meritul victoriilor sale este cu atât mai mare, cu cât au fost câştigate numai cu forţe româneşti, fără ca mercenari străini să fi împiestriţat rândurile vitejilor luptători moldoveni, ne oprim asupra sfaturilor date, la sfârşitul domniei, fiului şi urmaşului său, de a junge mai bine la o înţelegere cu turcii, decât cu alte popoare creştine. In cuvântul turcilor avea încredere mai mare decât în cuvântul unor vecini, cărora comunitatea de religie şi — mai ales — comunitatea de primejdii ar fi trebuit să le impună o atitudine mai corectă şi mai onestă.

S'a păstrat documentul, care lămureşte punctul de vedere al viteazului şi înţeleptului voevod moldovean, însă, în legătură cu viaţa, activitatea militară şi relaţiile sale politice trebue să fie neapărat documente importante, de care cercetătorii trecutului nostru n'au putut lua până acum cunoştinţă. Tot aşa cum n'au putut lua cunoştinţă şi de documente privitoare la alţi domnitori sau la stările de lucruri din trecutul ţării şi poporului român.

Astfel de documente se găsesc negreşit în arhivele istorice ale statului turcesc. Facem această afirmaţie întemeiaţi pe fapte reale.

Iată, nu de mult, am avut ocazia să ne procurăm o carte în limba turcă scrisă cu vechiul alfabet turcesc. Titlul ei este: „Chestiunea refugiaţilor" (Multegiler Meselesi). Cartea cuprinde o serie de rapoarte oficiale şi alte documente privitoare la revoluţionarii polonezi şi unguri, cari în timpul revoluţiei sau îndată după revoluţia din anul 1848 s'au refugiat în Turcia sau în teritorii puse sub suveranitatea fostei împărăţii turceşti. Ba o bună parte din rapoartele şi documentele din această carte se referă la refugiaţii, cari au căutat un adăpost în Moldova şi în Muntenia.

In aceeaşi carte, pe lângă proclamaţiile scrise într'o limbă franceză foarte aproximativă şi adresate de generalul revoluţionar ungur Bem populaţiei româneşti din Moldova, invitând-o să ia parte la revoluţie, se mai reproduc scrisori de ale lui Bălcescu şi Cezar Bolliac şi se lămuresc cu amănunte legăturile şi tratativele lui Bălcescu cu Kossuth. Avem chiar interesante declaraţii ale acestuia din urmă cu privire la atitudinea pe care guvernul revoluţionar maghiar din vremea aceea trebuia s'o adopte faţă de elementul românesc din Transilvania pentru a-l atrage de partea cauzei maghiare.

Fireşte, declaraţiile şi promisiunile cuprinse în ele nu şi-au atins scopul. Oricum, vedem că din această expunere sumară se desprinde interesul ce prezintă pentru noi românii documentele din cartea de care am pomenit, deci şi nevoia ca aceste documente să fie traduse în limba română.

Dar cum se înţelege lesne, ele nu sunt singurele. Amintim cu acest prilej că defunctul Ataturk, îndată după instalarea definitivă a regimului său, dispusese ca toată arhiva statului turcesc, arhivă care stătea aruncată şi uitată prin diferite beciuri ale palatelor şi ministerelor sau prin rafturi, pe care nu le cerceta nimeni, să fie studiată, înregistrată, clasată după epoca la care se referea, publicată după importanţa ei şi folosită de istorici.

Atunci guvernul bulgar trimisese în Turcia pe un cunoscător al limbii turceşti, ca să copieze actele şi documentele în care era vorba despre Bulgaria şi poporul bulgar.

Noi n'am trimis pe nimeni şi n'am făcut nimic, iar dat fiind faptul că suntem singurul popor din această parte a continentului, care ne-am păstrat fiinţa de stat autonom, precum şi faptul că — o urmare firească — aveam în trecut o activitate militară şi politică mult mai întinsă decât popoarele creştine din Balcani, este evident că despre noi se vorbeşte mai mult în actele şi documentele turceşti.

E bine deci ca aceste acte şi documente să fie cercetate, căci, aşa cum ne vom permite să lămurim într'un articol viitor, mai târziu ne vom izbi de greutăţi ce nu vor putea fi înfrânte.

PESIMISM SOCIAL

de VINTILĂ PANTAZOPOL

III

Arătam, discutând bugetul asigurărilor noastre sociale — pe care ar fi bine să-l cunoască şi patronii şi muncitorii — dece anul acesta mai cu seamă perspectivele nu sunt prea îmbucurătoare pentru instituţia aceasta.

Vremurile vitregi pentru toată lumea, aduc o scădere la încasări, care vor impune vrând nevrând, un regim de severe economii, destul de greu de realizat, instituţia asigurărilor având îndatoriri a căror plată nu poate fi amânată.

Dată fiind deosebirea între asistenţă şi asigurare, una însemnând milă, alta *drepturi* cari nu pot fi tăgăduite.

Omul *plăteşte* şi pretinde medicamentul, care nu-i poate fi refuzat.

Auzi totuşi văicăreli în dispensarii:

— Nu mi-au dat calciu, n'au eleudron — şi asiguratul nu ştie sau nu vrea să ştie, că unele medicamente nu se găsesc nicăeri.

De cumpărat în străinătate nu se mai poate şi stocurile masive avute până acum, s'au terminat.

Totuşi asigurările au medicamente similare pe care bolnavii le refuză cu încăpăţânare, pentrucă asigurările n'au ajuns să capete încrederea asiguraţilor. Sunt de vină medicii şi farmaciştii, cari nu-şi pierd timpul cu explicaţii inutile...

Şi totuşi, — acesta-i adevărul — sunt foarte puţine farmacii mai bine aprovizionate decât ale asigurărilor.

Neînţelegerea provine, pe deoparte din lipsa aceea de încredere de care vorbeam, şi pe de-altă parte, din lipsa de atenţie a medicilor şi farmaciştilor. De cele mai multe ori şi unii şi alţii stau puţin de vorbă cu bolnavii.

N'au timp fireşte, dar n'au nici acel spirit de înţelegere cerut îndeosebi, medicului din asigurări.

Cât despre unele sacrificii, şi mai puţin.

Intr'un oraş de provincie, am *picat* la o consultaţie, exact în clipa când se împlinise ora de serviciu. Mai aşteptau doi bolnavi şi eu alături de ei, necunoscut, după un sistem care dă foarte bune rezultate în inspecţii. Medicul şi-a luat pălăria şi a plecat.

— Mai suntem şi noi, domnule doctor — am îndrăznit să-l întâmpin.

— Ei şi? Mâine, mâine, nu mai am timp, mi-am făcut ora.

Orice stăruinţă a fost zadarnică, medicul a plecat şi dus a fost... pentrucă am cerut darea lui afară.

N'am putut să-l dau eu afară, pe loc, cum ar fi meritat, pentrucă — puţini ştiu aceasta — preşedintele asigurărilor, n'are acest drept...

Altădată, amestecat în mulţimea asiguraţilor cari aşteptau consultaţiile, am intrat în vorbă cu o bătrână:

— Eşti lucrătoare?

— Nu maică, am un băiat ucenic la fabrica de postav şi aştept pe domnu doftor.

— Ai băiatul bolnav?

— A fost rău, da l-a operat aici şi acu 'îmi cere 3000 de lei... dă unde să-i dau păcatele mele?

— Şi aşa era.

Medicul abuziv cerea plată pentru un serviciu datorat.

Şi-a dat demisia, de atunci însă şi după alte întâmplări asemănătoare, am devenit cel mai mare duşman al medicilor din asigurări.

Şi n'au dreptate.

Sunt în asigurări medici eminenţi, adevăraţi apostoli ai instituţiei, cum sunt şi asiguraţi recalcitranţi, ţâfnoşi şi încăpăţânaţi.

Am asistat la nenumărate dispute:

— Nu eşti bolnav domnule — spunea medicul.

— Cum nu sunt? o să ştii d-ta mai bine decât mine?

— Să te mai ascult...

— Ce să mai m'asculţi? sunt obosit, dă-mi un concediu...

Abuzul simulanţilor este cunoscut.

Dintr'o sută de asiguraţi prezentaţi la boli interne, 70 simulează boală, în nădejdea concediului salvator... dar plătit de asigurări!

Singurul capitol bugetar deficitar al asigurărilor, a fost totdeauna capitolul ajutoarelor de boală, deşi el însumează o sumă apreciabilă — 734 de milioane.

Asigurările luptă cu simulanţii şi cu unii medici... şi sunt departe de a-i învinge.

Capitolul simulanţilor, constitue şi la noi şi pretutindeni, un imens punct negru.

Dar mai sunt şi altele... tot atât de negre şi tot atât de dureroase.

Totuşi, pornind dela aceste constatări, n'avem dreptul să fim pesimişti.

Foarte curând şi la noi, — să trecem vremurile tragice de acum — se vor simţi măsurile de îndreptare... Asigurările vor sfârşi prin a avea medicii lor, convinşi de măreţia rolului lor. Să capete asigurările ceva mai multă libertate în mişcări, şi vom vedea...